CHƠI

*** Ăn chơi**: trái với làm lụng.

Chơi bời: ăn chơi đàng điếm.

Chơi ác: hành động độc ác với người khác.

Chơi cha: thái độ trịch thượng, coi người ta không ra gì.

Chơi hụi: một cách gây vốn, trả lời nhiều, nhưng không được pháp luật bảo đảm, dễ bị mất tiền.

Chơi đồ cổ: đàn ông lấy vợ lớn tuổi hơn!

Chơi ngông: có khí-khách ngang tàng, không sợ dư luận.

Chơi chữ: jeu de mot. Người Mỹ ưa chơi chữ, nghĩa địa thì gọi là Memorial Park, sa thải công nhân thì gọi là Downsizing, thua chạy thì gọi là Strategic Withdrawal.

Chơi stock: mua cổ phiếu kiếm lời. Ted Turner, vua cable TiVi Mỹ kiếm được 1 tỷ đô-la trong vòng 9 tháng.

Chơi trội: có tánh hiếu thắng, làm gì cũng ưa hơn kẻ khác.

Chơi trèo: thích chơi với người sang giàu hơn mình. Tiếng Mỹ gọi là Social Climbing, Snob.

Chơi xấu: không tôn trọng luật chơi, như trong môn đá banh, xô lấn hoặc đá vào chân đối thủ.

Chơi đẹp, chơi điệu: rộng rải với bạn bè, kiểu trọng nghĩa khinh tài. Chịu chơi: thích chơi, gặp gì chơi nấy, rủ chơi là chơi ngay.

Chơi chịu: chịu chơi nhưng thiếu địa thành ra nông nổi.

Chơi sang: chịu chi, không tiếc tiền.

Khó chơi: tính nết khó chịu, hoặc keo kiệt ít ai chơi.

Mệ chơi: tiếng Huế. Một số trong hoàng tộc có lối chơi khác với người thường.

Chơi cho biết: cái gì cũng thử qua cho biết, miễn rằng đừng có nghiện thì thôi. Nhiều lúc cũng khổ vì nhiều khi đầu chơi sau thiệt.

Nhác chơi: trẻ nít mà không chơi đùa là có triệu chứng bị bịnh.

Chơi qua đường: chơi rồi bỏ, one-night-stand.

Tay chơi: người sống để mà chơi kiểu Dodi Fayed. Playboy.

Gái làng chơi: đĩ điếm. Khách làng chơi: người đi với gái làng chơi.

Dễ như chơi: chưa chắc, có nhiều môn chơi rất khó như leo núi, đánh cờ tướng, nhảy bungee, lướt sóng, v.v.

Nói chơi, giỡn chơi: trái với nói thật, dùng cách này để không khí bớt căng thẳng. Cũng để dò ý của người khác.

Chơi xỏ: chọc quê một cách gián tiếp, như tặng lược cho người sói đầu. Hồi xưa nhiều nhà nho thường dùng câu đối để chơi xỏ những kẻ có quyền thế mà kém đạo đức.

Ngồi chơi xơi nước: một nhân vật trước đây có quyền thế nay bị gạt ra một bên cho ngồi không ăn lương.

Đi chỗ khác chơi: không cho tham dự vào.

Chơi vơi: tình trạng ngây-ngất, ngẩn, không tỉnh táo.

Nghề chơi cũng lắm công phu: Pháp có 36 kiểu, Ấn Độ có kinh Kama Sutra, Trung Quốc có Tố-Nữ-Kinh. Mỹ có không biết bao nhiêu sách dạy "How to". Cần phải bỏ công nghiên-cứu, học-hỏi để đạt trình-độ cao.

Chơi dao có ngày đứt tay: Kẻ nào dùng gươm sẽ chết vì gươm. Murphy's Law: What can go wrong will go wrong.

Trai tơ gái góa thì chơi,
chớ nơi có vợ đừng nơi có chồng

Chơi xã láng, chơ lút ga: ăn chơi hết mình.

Chơi xuân có tiếc xuân chăng tá?
Cọc nhổ đi rồi lổ bỏ không! (Thơ Hồ Xuân Hương)

Tháng giêng là tháng ăn chơi,
Tháng hai cờ bạc,
Tháng ba rượu chè.
Chơi xuân kẻo hết xuân đi.

Cái già sồng sộc nó thì theo sau: Còn trẻ cứ enjoy đi, chứ đến lúc già dù có tiền và thì giờ muốn chơi cũng không được nữa, ngồi đó mà tiếc.

Tám món ăn chơi: Bát bửu Triều châu, đồ khai vị trong thực đơn của cơm Tàu.

Chơi cho bướm chán ông chê.

Cho lăn lóc đá cho mê mẫn đời: chơi kiểu này có mà thân bị danh-liệt rồi chết cho sớm.

Có một ông cụ tuổi độ 80, bữa nọ có một phóng viên đến phỏng vấn hỏi: Thưa cụ có bí quyết gì để sống lâu như vậy mà vẫn tráng kiện?

Ông cụ trả lời: tôi sống hết mình, thức đêm đến sáng đánh bạc, rượu chè thả cửa, trai gái đủ trò không kiêng cữ gì hết.

Phóng viên hỏi tiếp: Vậy năm nay thực sự cụ bao nhiêu tuổi?

Ông cụ trả lời: 30 tuổi.

Vị xuyên có Tú Xương.
Dở dở lại ương ương.
Cao lâu thường thường ăn quịt,
Thổ đĩ hay **chơi lường**(Thơ Tú Xương)

Già mà còn chơi trống bỏi: Già không nên nết, còn hảo ngọt!

Một liều ba bảy cũng liều.

Cầm bằng như trẻ **chơi diều** đứt giây: nhiều người trong số ái hữu chúng ta đã liều chết để vượt biển tìm tự do; coi cái chết như bị đứt giây diều vậy thôi.

Tình yêu cút bắt trò chơi: có lẽ từ một ''ranh ngôn'' của Pháp: Suivre l'amour, lamour fuit. Fuir l'amour, l'amour suit. Các cô cậu còn trẻ coi tình yêu như trò đùa, tìm sự hứng thú trong sự hẹn hò, tình-tự. Được rồi thì mau chán, lại theo đuổi hình bóng khác.

Kể ra đời người từ lúc thơ-ấu cho đến chết nói về mặt ăn chơi là một chuỗi trò chơi liên-tục không bao giờ chấm dứt. Lúc còn nhỏ thì chơi đánh bi, đá kiện, thả diều, chơi game Nintendo, chơi với đủ thứ đồ chơi (toys) v.v. Lúc lớn lên thì chơi nhiều môn thể thao, ca hát, đá gà, chim chuột, cờ bạc, nhảy đầm, chụp ánh, v.v. Về già thì chơi bộ, trồng hoa, cờ tướng, đánh bài, chơi chim, chơi cá, nhiều vị còn đánh tennis được, còn chơi cờ người được.

Có làm lụng phải có chơi, nếu không con người trở nên cù lần không ai chịu nổi. Chẳng vậy mà người Anh có câu: Work and no play makes Jack a dull boy.

Chơi làm cho con người được đổi mới, được tái tạo sau những giờ làm việc cực nhọc làm hao mòn sức khỏe và tâm thần. Trong Anh-ngữ trò chơi cũng được gọi là sự tái-tạo (recreation). Chính quyền hiểu được sự cần thiết đó nên các thành phố lớn đều có sở gọi là Department of Recreation and Parks chuyên lo cung-cấp phương tiện vui chơi lành mạnh cho dân chúng, để dân chúng được ''tái-tạo'', khỏe mạnh lại mà đi làm để đóng thuế cho chính phủ!

Chính quyền CS ở Việt Nam hiện nay cho chơi thả cửa để cho thằng dân ham vui mà quên đấu-tranh, chống-đối: Karaoke, nhảy đầm, đá banh, xổ-số. Ngày nào, chỗ nào cũng có cả! Còn hơn các nước tư bản nữa. Có những môn chơi không tốn kém gì cả hoặc tốn kém rất ít như chơi thể-thao trong các sân chơi công cộng: tennis, đánh banh, bơi, đi xe-đạp, không chơi cũng uổng. Có những môn chơi rất tốn kém như đánh golf mà tiền nhập hội cả mấy chục ngàn cộng lệ phí hàng tháng, hoặc chơi trượt tuyết, chơi thuyền đi biển, chơi bài ở Las Vegas (có người chơi hay khoe thắng nhiều hơn thua ở Las Vegas, tuy nhiên thua nhiều hơn thắng có lẽ đúng hơn).

Chơi Karaoke một giàn máy cũng phải 2, 3 ngàn đồng. Thời đại computer, người chơi với máy như đánh cờ tướng với máy (vô-địch thế giới cờ tướng vừa rồi thua máy IBM.). Chơi CD-Rom interactive như lái máy bay, đi thuyền buồm, đua xe, hoặc chơi trò chơi striptease với mấy cô tóc vàng mắt xanh trong máy computer.

◆